

چکیده پژوهش و هنر

پژوهش حاضر با استفاده از روش توصیفی و با فرض اینکه پژوهش در زمینه پزشکی و زیست پزشکی در سه دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران و شهید بهشتی از نوع بالینی است و توزیع موضوعی این پژوهش هایکسان نیست انجام شده است. هدف اصلی از این پژوهش بررسی کمی تحقیقات انجام شده در رشته های پزشکی و زیست پزشکی توسط اعضای هیئت علمی و دستیاران دانشگاه های علوم پزشکی تهران، ایران و شهید بهشتی و مقایسه آنها با یکدیگر بود. نتایج حاصل از این پژوهش می تواند برنامه ریزان امور پزشکی را متوجه وضعیت فعلی تحقیق کند تا چنانچه کاستی هایی در این مورد وجود دارد، جهت رفع آنها اقدام نمایند.

جامعه مورد پژوهش کلیه مقالات منتشر شده توسط اعضای هیئت علمی و دستیاران دانشکده های پزشکی، داروسازی و بهداشت سه دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران و شهید بهشتی در یکی از مجلات معتبر علمی یا خارجی در فاصله زمانی ۱۳۶۵-۱۳۷۰ بود. جمع آوری اطلاعات در مورد مجلات داخلی با مراجعه به فهرست مندرجات مجلات و در مورد مجلات خارجی با استفاده از پایگاه اطلاعاتی SCI (SCIENCE CITATION INDEX) طی سالهای ۱۹۸۶-۱۹۹۱ صورت گرفت.

یافته های پژوهش نشان می دهد که بیشتر مقالات منتشر شده در مجلات داخلی (۵۶/۹٪) و مجلات خارجی (۵۸/۹٪) از نوع بالینی است. کمترین درصد مقالات منتشر شده در مجلات داخلی در فاصله زمانی سال های ۱۳۶۵-۱۳۷۰ از نوع پایه ای (۲/۴٪) می باشد. کمترین درصد مقالات منتشر شده در مجلات خارجی مربوط به مقالاتی است که از نوع نامشخص (۳/۴٪) است. در سال های ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ تولید اطلاعات نسبت به سال های ۱۳۶۵ تا ۱۳۶۸ اندکی افزایش داشته است. (درصد مقالات منتشر شده در مجلات داخلی در سال های ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ به ترتیب برابر با ۱۹/۹٪ و ۲۰/۹٪ است. میزان مقالات منتشر شده در مجلات داخلی (۸۶/۴٪) در فاصله زمانی فوق الذکر بیش از میزان مقالات چاپ شده در مجلات خارجی (۱۳/۶) است. تحقیقات پایه با در صد تقریباً یکسانی در

ت

مجلات داخلی (۴۵/۸٪) و خارجی (۵۴/۲) به چاپ رسیده اند، اما تحقیقات کاربردی منتشر شده در مجلات داخلی (۷۸/۸٪) نسبت به پژوهش های کاربردی منتشر شده در مجلات خارجی (۲۱/۲٪) درصد بیشتری را به خود اختصاص داده است.

بیشترین درصد مقالات منتشر شده در مجلات داخلی و خارجی متعلق به دانشگاه تهران (۶۰/۱٪) است؛ از لحاظ پوشش موضوعی، توزیع موضوعی مقالات مورد بررسی یکسان نیست و بیشتر پژوهش ها (۷۷/۷٪) در زمینه های علوم پایه پزشکی (۳۰/۷٪)، داخلی (۲۱/۶٪)، جراحی (۱۴٪) و کودکان (۱۱/۴٪) است. همکاری دانشگاه تهران با مراکز داخلی بیش از همکاری دو دانشگاه دیگر با این مراکز است.

همکاری سه دانشگاه با یکدیگر بسیار ضعیف است، زیرا فقط ۳/۳٪ مقالات با همکاری سه دانشگاه منتشر شده است. ۴۸/۵٪ مقالات منتشر شده در مجلات داخلی توسط یک نویسنده نگاشته شده است. در حالیکه تنها ۱۳٪ مقالات منتشر شده در مجلات خارجی به مقالات یک نویسنده ای تعلق دارد و بیشترین درصد مقالات منتشر شده در این مجلات را (۸۷٪) مقالات چند نویسنده ای تشکیل میدهد.